

Arrest

nr. 51 937 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juli 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CILINGIR, die loco Mr. V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt :

“Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Skopje (Macedonië).

Sinds de jaren '80 woonde u weliswaar in Ferizaj (Kosovo). U bent Kosovaars staatsburger.

In de zomer van 2008 kwam u erachter dat uw oudste dochter, Q.(...), een relatie had met een katholieke jongen, B.(...) genaamd. Uzelf en uw familie zijn moslim en u ging hierdoor niet akkoord met de relatie. U zei uw dochter een punt achter de relatie te zetten. U merkte dat uw dochter door de familie van B.(...) onder druk werd gezet om de relatie voort te zetten. Kort nadat u het nieuws over de relatie vernomen had kreeg u een- tot tweemaal telefoon van de familie van B.(...) die druk uitoefende om de relatie met rust te laten, zoniet zou uw dochter ontvoerd worden. U sprak over dit probleem met uw broers. Ook zij waren erg gekant tegen de relatie van uw dochter met B.(...). Uw broers dreigden ermee zich van u af te zonderen mocht u de relatie toestaan. U sprak twee keer met B.(...) over de situatie, de druk die u ervoer van uw familie en de dreigende telefoontjes en u legde hem de verschillen tussen jullie religies uit en de moeilijkheden die deze verschillen later, mochten hij en uw dochter ooit een gezin hebben, met zich zouden meebrengen. B.(...) hield echter van uw dochter en wilde de relatie niet

afbreken. Ook Q.(...) was erg gelukkig in de relatie en wilde niet breken met B.(...). U sprak met de ouders van B.(...) af in een restaurant, waar jullie op neutraal terrein de situatie bespraken. Er werd over verzoening gesproken maar de sfeer was erg geladen. In de gesprekken met uw dochter merkte u dat zij het moeilijk had en vreesde u dat ze zichzelf iets zou aandoen aangezien ze geen andere uitweg uit de situatie zag. U merkte dat u zelf ook erg gespannen was en vreesde dat er een moment zou komen dat u geen controle over uzelf meer zou hebben. U kreeg schrik van uw eigen mogelijk reactie, die op een tragedie zou kunnen uitdraaien.

U besloot Kosovo te verlaten om tot rust te komen en kalm over de situatie na te denken, in de hoop zo een oplossing te vinden. U sprak met uw gezin en beloofde hen later ook over te laten komen.

U vroeg op 6 april 2010 asiel aan in België.

Sinds uw aankomst in België bent u tot rust gekomen en heeft u zich gerealiseerd dat uw familie de relatie van uw dochter moet aanvaarden en dat het leven moet verdergaan.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 23 oktober 2008; uw rijbewijs van UNMIK (tijdelijke administratie van de VN in Kosovo), uitgereikt op 11 december 2007; uw Kosovaars paspoort, uitgereikt op 7 november 2008 te Prishtinë; kopies van de Kosovaarse paspoorten van uw echtgenote en uw vier kinderen; uw huwelijksakte, uitgereikt door UNMIK op 15 oktober 2008 te Ferizaj; een medisch attest i.v.m. een auto-ongeluk waar u bij betrokken was en waarbij u gewond werd, uitgereikt op 28 augustus 2001 te Prishtinë; een attest van de rechtbank te Prishtinë i.v.m. het auto-ongeval en de door u ontvangen schadevergoeding; en een medisch attest uit België d.d. 28 april 2010 waaruit blijkt dat u in 2001 slachtoffer was van een auto-ongeluk tengevolge waarvan u nog steeds diverse fysieke klachten heeft. U bezorgde het Commissariaat - generaal op 7 juni 2010 per fax verder nog een kopie van uw contract bij UNMIK waaruit blijkt dat u van september 2000 tot december 2008 op vaste basis tewerkgesteld was bij UNMIK te Prishtinë.”

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Er dient opgemerkt te worden dat u onvoldoende elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u Kosovo heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, of dat u er om een van deze redenen niet naar zou kunnen terugkeren.

Vooreerst zijn uw verklaringen dat u uit Kosovo vertrokken bent omdat u uw gedachten i.v.m. de relatie van uw dochter met B.(...) op een rijtje wilde zetten, omdat u uw eigen reacties niet meer in de hand had en u wilde vermijden dat er vroeg of laat misschien een tragedie zou gebeuren, en omdat u een oplossing wilde vinden (CGVS, p. 10, 13, 14, 15, 17) een motief van strikt persoonlijke aard dat bezwaarlijk wijst op een (vrees voor) vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien verklaarde u dat u intussen tot het inzicht bent gekomen dat u en uw familie de relatie van uw dochter met B.(...) moeten aanvaarden (CGVS, p. 12, 14).

Voorts dient vastgesteld te worden dat de door u beweerde problemen met uw eigen familie en de druk die u ervoer van de familie van B.(...) van louter inter- en intrafamiliale aard waren.

Behalve de druk van uw eigen familie en de familie van B.(...) kende u in Kosovo nooit problemen met andere burgers noch met de autoriteiten (CGVS, p. 17).

De door u aangehaalde problemen met uw familie en deze van B.(...) zijn op zich tevens onvoldoende ernstig en zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Met betrekking tot de druk van uw eigen familie stelde u enkel dat uw broers – die zich overigens allen buiten Kosovo bevinden (CGVS, p. 3-4) – zich van u zouden afzonderen mocht u de relatie tussen uw dochter en Bernard aanvaarden (CGVS, p. 10, 13). U bent er overigens niet zeker van of uw broers vroeg of laat de situatie toch zullen accepteren en zich zullen verzoenen met uw beslissing en stelde dat u momenteel hoe dan ook meer belang hecht aan de vrede in uw eigen gezin (CGVS, p. 17).

In verband met de problemen met de familie van B.(...) haalde u al evenmin voldoende elementen aan die kunnen wijzen op een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde dat de familie van B.(...) druk uitoefende opdat uw dochter de relatie met B.(...) niet zou verbreken. Toen u uw dochter erop wees dit juist wel te doen, werd u één- tot tweemaal telefonisch bedreigd door familieleden van B.(...). U verklaarde evenwel dat u de relatie tussen uw dochter en B.(...) intussen geaccepteerd heeft en dat de families zich met elkaar moeten verzoenen.

Niets wijst er aldus op dat de familie van B.(...) nog enige reden zou hebben om u nog verder onder druk te zetten.

U haalde voorts geen andere concrete problemen met de familie van B.(...) aan. Bovendien stelde u dat u de ouders van B.(...) twee keer heeft ontmoet om met hen de situatie op een rustige manier te bespreken en dat u ook met B.(...) sprak over de druk die u ervoer van beide families (CGVS, p. 11, 12, 13, 15).

U verklaarde ten slotte dat u graag uw gezin en eventueel zelfs B.(...) naar België wil laten overkomen. Dat uw broers tegen de relatie van uw dochter en B.(...) zijn, zou, als u allen hier bent, niet meer zoveel uitmaken aangezien de afstand dan groter zou zijn.

Indien het evenwel niet mogelijk zou zijn uw gezin en eventueel B.(...) naar België te halen, zou u ervoor kiezen naar uw gezin in Kosovo terug te keren en de relatie daar te aanvaarden aangezien u enkel voor het vinden van een oplossing naar België bent gekomen en niet voor uzelf (CGVS, p. 13, 15, 16, 17).

Deze houding waarbij u aangeeft eventueel terug te keren naar Kosovo is maar moeilijk in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming en ondergraaft dan ook de ernst van uw beweerde vrees ten aanzien van Kosovo.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen de bovenstaande beslissing niet wijzigen.

Uw identiteitskaart, rijbewijs, paspoort, de kopies van de paspoorten van uw echtgenote en kinderen en uw huwelijksakte bevestigen louter uw identiteit en nationaliteit, alsook die van uw gezin, en uw huwelijk met B.(...) S.(...). Uit het contract van UNMIK blijkt enkel dat u van 2000 tot 2008 werkzaam was voor UNMIK. Deze elementen staan in bovenstaande beslissing op zich niet ter discussie. De medische attesten uit Kosovo en België en het attest van de rechtbank van Prishtinë tonen aan dat u in 2001 het slachtoffer was van een auto-ongeval, dat u hiervoor een schadevergoeding ontving en dat u ten gevolge van het ongeval nog steeds fysieke klachten heeft (CGVS, p. 7), maar houden geen verband met het door u geschetste vluchtmotief waarom u in 2010 in België asiel aanvraagde. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat dergelijke medische redenen op zich niet ressorteren onder de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals bedoeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Voor een beoordeling van medische elementen kan u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf richten aan de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de grondigheid van het beroep

2.1. Verzoeker werpt in zijn verzoekschrift z.d. op dat de commissaris-generaal ten onrechte het risico minimaliseert dat hij loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Hij voert aan dat hij, in weerwil wat de commissaris-generaal denkt, nog steeds blootgesteld dreigt te worden aan wraakacties, hetzij van zijn eigen familie, hetzij deze van B..

Hij wijst er op dat er volgens hem geen enkele zekerheid bestaat dat zijn broers, één voor één strenggelovige moslims, ooit een relatie zouden aanvaarden met een katholieke jongen.

Ook stelt hij helemaal geen vrede genomen te hebben met de relatie van zijn dochter met B..

Hij laat gelden dat de huidige fysieke verwijdering maakt dat hij de situatie nu minder scherp aanvoert, maar dat hij nog steeds weigert de relatie van zijn dochter met B. te aanvaarden.

Hij houdt voor dat hij nog steeds het slachtoffer dreigt te worden van represailles, zowel van zijn broers als van de familie van B..

Het feit dat zijn broers buiten Kosovo wonen, betekent niet dat ze verzoeker in Kosovo niet zullen weten te vinden. Hij stelt dat de Kosovaarse autoriteiten niet in staat zijn om op afdoende wijze bescherming te bieden tegen deze represailles. Hij voegt er aan toe dat in dit verband kan worden verwezen naar een onderzoek dat werd gedaan naar de effectiviteit van de bescherming door de overheid in Albanië en is van oordeel dat deze vaststellingen kunnen worden geëxtrapoleerd naar Kosovo.

Hij vraagt van hem de status van vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker de weigering van de status van vluchteling, niet betwist maar enkel aanvoert (zie het verzoekschrift, p. 2, nr. 2.2) dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade.

De motivering in de bestreden beslissing houdende de weigering van de erkenning van de status van vluchteling, blijft derhalve behouden.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker niet-overheidsactoren, met name zijn broers, hetzij de familie van B., aanduidt als mogelijke veroorzakers van de ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet van 15 december 1980.

Artikel 48/5, §2 van voormelde wet bepaalt dat de bescherming kan worden geboden door de Staat, door partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen.

Uit het administratief dossier blijkt dat (zie het verhoorverslag van 4 juni 2010, p. 3, 4) van de vier broers van verzoeker er slechts één in Skopje woont. De andere drie wonen mét hun gezin, respectievelijk (zie p. 4, 6) in Zwitserland, in Canada -als Canadees staatsburger- en in Duitsland en het blijkt (zie p. 7) dat er haast geen of slechts een zeer sporadisch contact tussen hen en verzoeker bestaat.

Het ontgaat de Raad hoe de drie met hun gezin in het buitenland verblijvende broers, zelfs indien men aanvaardt zoals het verzoekschrift voorhoudt "één voor één strenggelovige moslims" zijn, een bedreiging voor verzoeker en zijn gezin zouden vormen.

Noch verzoeker bij zijn verhoor, noch het verzoekschrift expliciteert deze dreiging, ook niet vanwege de broer die samen met zijn moeder en zus in Skopje zou verblijven. Verzoekers beweringen dat hij "met zijn broers over dit probleem sprak en ze er absoluut tegen zijn" (zie het verhoorblad, p. 13) kunnen niet als een element van reële dreiging in aanmerking worden genomen. De Raad wijst er op dat de het reëel risico op ernstige schade geen vermoeden uitmaakt, maar in concreto aannemelijk dient te worden gemaakt. Het is duidelijk dat verzoeker hierin faalt.

Ook de houding van de ouders van B. kan in alle ernst niet als een bedreiging worden aanzien. Uit het verhoorverslag blijkt dat (zie p. 13) er ongeveer een jaar geleden een ontmoeting was tussen de ouders

van beiden en dat “de omstandigheden maakten dat de relatie tussen de jongelingen geen normale relatie was”, dat er “verschillen tussen de twee bestaan en er geen happy end zou zijn” (zie het verhoorverslag, p. 13) alhoewel verzoeker overweegt dat “Het water moet kalm worden. De juiste oplossing zal komen. Ik denk niet dat alles nu al opgelost is, iedereen heeft nood aan tijd” (zie het verhoorverslag, p. 17).

Uit het verhoorverslag blijkt niet dat verzoeker zowel tegen de -dreiging van- de ouders van B. als tegen zijn broers, zou overwogen hebben bij de autoriteiten van zijn land bescherming te zoeken (zie het verhoorblad, p. 16).

Verzoeker blijft zodoende in gebreke aan te tonen dat de Staat of partijen of organisaties die een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen de voorgehouden ernstige schade, zoals vereist in artikel 48/5, §1 van voormelde wet van 15 december 1980.

Wat betreft de eventuele agressie die zou kunnen uitgaan van verzoeker (Vraag: “Wat zou u kunnen doen tegen uw wil?”; Antwoord: “Op stressvolle momenten weet men gewoon niet hoe men zal reageren”; zie het verhoorverslag, p. 17) merkt de Raad op dat deze houding helemaal in handen ligt van verzoeker zelf. Uit het administratief dossier blijkt dat het hier gaat om een volwassen man, een familievader, die hoger onderwijs heeft genoten, een professor die zes à zeven taal spreekt en werkzaam was als tolk bij de politie en de douane (zie het verhoorverslag, p. 5). Al deze kwaliteiten zullen hem zeker van dienst zijn bij de verwerking van het -volgens de Raad enkel- familiaal probleem waar hij -volgens zijn verklaringen- mee kampt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE